

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsek dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Redovna lista:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Št. 89.

Maribor, dne 31. julija 1911.

Letnik III.

Po prvih dveh tednih.

V soboto ob 8. uri zvečer je bilo zaključeno prvo zasedanje novoizvoljene državne zbornice. Trajalo je samo dva tedna in že v naprej je bilo določeno, da v tem času ne bo prišlo do rešitve naše notranje-politične krize, vendar je prišel marsikak zanimiv moment na dan.

Formalitete, ki so v navadi pri otvoritvi nove zbornice, so se zvrstile brez vsakega presenečenja. Tudi prestolni govor ni prinesel nič novega. Najzanimivejši dejstvi sta bili mogoče: njegova dolgotrajna ignoriranje Jugoslovancev. Pri prvem je moralo vzbuditi zlasti naše začudenje, da je naš vladar kljub svoji starosti še tako čil in krepak, pri drugem nas je moralo boleti, ker še ni v merodajne kroge dovolj prodrlo prepričanje o važnosti jugoslovanskega vprašanja.

Konstituiranje zbornice se je tudi zvršilo mirno po sklenjenih kompromisih. Ravnotako niso presenetila konstituiranja raznih klubov in strank. Nekoliko senzacionalno je vplivala samo izvolitev starega lisjaka Bilinskega za predsednika Poljskega kluba.

Rešilo se je v teh dneh samo najnujnejše zadeve. S sprejetjem bančne predloge sicer ni rešena kakršna ljudska zadeva, ampak zbornica je s tem varovala svojo pravico. Pokazala je, da se zaveda svojih ingerenc napram drugi državni polovici. Več prahu, kakor bančna predloga, je vzbudila draginjska debata. Draginja je igrala zlasti po mestih v zadnjem volilnem boju vevlačno vlogo. Nič ne pretiravamo, če trdimo, da je stala draginja nemške krščanske socialce par mandatov. Njihovi nasprotniki so to gospodarsko zlo izrabili z vso brezobzirnostjo in so jih slikali kot povzročitelje dragine. Umevno, da je zato sedaj vse pazljivo sledilo razvoju tega vprašanja. Razočaranje je splošno. Nemško-nacionalna stranka je pokazala, da nima nikakih zmožnosti igrati vodilno parlamentarno vlogo, ki ji pristojna zaradi njene numerične premoči. Naslonila se je na socialdemokrate, ki pri draginjskih vprašanjih igrajo vedno demagogično politiko, in jo je v tej družbi popolnoma zavozila. In brezprimerna zmedenost je vladala v njenih vrstah. V draginjskem odseku je glasovala za resolucije, ki so za vsako vladno rači obstoječih pogodb nesprejemljive, v zbornici se je potem pa moralapustiti preglasovati. Efekt draginjske debate bo enak — ničli.

Dokler bodo gotovi krogi vedno in neprestano metali okrog sebe s psokami: kmet-oderuh, agrarec-izsesovalec, ne bomo prišli do boljših draginjskih razmer.

Korenito bi bilo treba sanirati oderuške razmere pri nakupovanju in prodajanju, postaviti bi bilo treba na zdrav temelj odnose med producentom in konsumentom, potem bi se le šlo. A tega nemški frajzin in socialna demokracija, ki sta oba odvisna od židovskega kapitala, nočeta, zato so vse njihove besede samo pesek v oči.

Baron Gautsch si je priporil v tem času s svojim zelo odločnim nastopanjem precej simpatij. Tako krepkih besed nismo bili navajeni slišati iz ust avstrijskih ministrskih predsednikov. In kar je najbolj zanimivo: za svoja možata izvajanja je žel baron Gautsch navadno vsestransko pohvalo.

Najbližje za nas so razmere v jugoslovanskem taboru. Razvijati so se bile pričele prav zadovoljivo, toda liberalci so zopet pokazali, da se jim gre samo za njihov strankarski egoizem. Ni jim bilo mar jugoslovanske celokupnosti, ampak z divjo in podlo gonjo so ustvarili v jugoslovanski delegaciji nove razdrapanosti, težke nepravilnosti.

Poslanci so šli na počitnice. Brez dvoma pa je, da bodo te počitnice v marsičem služile predpripravi za jesensko zasedanje, ki se naj prične v drugi polovici septembra. Baronu Gautschu in mnogim vodilnim politikom bodo te počitnice povzročile še marsikatero „gorko uro.“

Paralipomena k časovni zgodovini friburške univerze.

(Konec.)

Zdaj v poletnem semestru, že proti koncu, je bila druga afera, ki se seveda ne tiče toliko univerze, razun ker je profesor na friburški univerzi, katero lahko imenujemo Weiss-afero. Kakor znano, je profesor Weiss izdal svoje najnovejše delo: „Lebens- und Gewissensfragen der Gegenwart“ P. A. M. Weiss, O. Pr. Herder, Freiburg i. B., 2 Bde, 1911, brosch. 10 fr. Ko je isti Weiss izdal knjigo: „Die religiöse Gefahr“ leta 1904, in v njej opozoril na nekatere nevarnosti sedanjega časa, se mu je očitalo, da je črnogledec, pesimist, tankosrčen itd. Toda kdor je knjigo prebral in tudi eno malo premislil in kdor se

interesira za struje modernega časa, bo drugače sodil. V tej novejši knjigi — jaz bi jo imenoval complementum prejšnje — govori pisatelj, kako prevladuje skeptični duh sedanjega časa . . . kako vlada utilitarizem, kar je seveda posledica materielne kulturne povzdige; nadalje govori o nestalnosti značaja, o nestanovitnosti ali nestalnosti v mišljenju, kako veje nekak čuden misticizem itd.

Knjiga je vredna, da se vzame v roke in preštudira. Toliko in tako obširno se že dolgo ni pisalo o nobeni knjigi, kakor ravno o tej. Knjiga je, mislim, izšla koncu meseca maja, in cela afera je trajala do sredi meseca julija. Prvo oceno sem čital kar hitro v „Basler Volksblatt“, ki jo precej na dolgo obdeluje in izvaja konsekvence. Ocena je bila tudi v „Kölnische Volkszeitung“, kar je ravno dalo povod še le pravi polemiki. „Kölnische Volkszeitung“ je pa namreč pisala povodom ocenitve knjige približno takole: „Es ist herzusulesen, daß die katholischen Priester, die in Berlin den Vorlesungen Harnacks und Delitschs beigewohnt, im Glauben wankend geworden sind.“ To je dalo povod članku, katerega je pisal v „Kölnische Volkszeitung“ dr. Franc Cöln, privatni docent v Bonu, pod naslovom: „P. A. Weiss und die in Berlin studierenden Priester“, kjer prav odločno in ostro nastopi proti Weissu in zahteva od njega, da mu jasno in brez ovinkov odgovori na sledeča vprašanja: „Kdo je v zadnjih ca. 12 letih postal omahljiv v veri . . . ? — Ali je pravilno od nekaterih slučajev generalizirati . . . ?“

Cöln pravi, da ni noben odpadel. Toda v interesu resnice, pravi, je dobro vedeti, koliko jih je postal omahljiv od tih, ki so bili v Berlinu. Znani so trije slučaji; jeden svetni duhovnik, dva redovnika (jeden dominikan, ki se je oženil), notabene, ki niso študirali v Berlinu, temveč se samo mudili nekaj časa. Nazadnje še pravi, da vsi odločno protestirajo proti takemu sumničenju. Kdor je bral ta članek, mora priznati, da je bil precej oster in oseben.

Proti profesorju Cölnu je pisal v „Basler Volksblatt“ grof Oppersdorf, član pruske gosposke zbornice, odprto pismo pod naslovom: „P. A. M. Weiss O. Pr. und die in Berlin studierenden Priester.“ On pravi, da je Weiss zelo taktno in previdno pisal; on ni nikogar žalil ali mislil na katero konkretno osebo, a profesor Cöln pa je kar postavil kot regula generalis, da misli na nemške duhovnike.

PODLISTEK.

Na straži.

„Domovina, domovina!“ — tako vzdihujemo v tujini. A ne sami — z nami vzdihujejo po tebi neštete množice. Neštetim si ti, domovina, jedina tolažba, neštetim je spomin na tebe svet.

Dosti jih je, ki so te samovoljno, iz prevzetnosti in prešernosti, zapustili. Velika množica tava okrog in te išče, veliko jih je, katere je kruta usoda prepodila v tujino — in vsa ta velika množica vzdihuje sedaj po tebi: „Domovina, domovina!“

Vsakomur je sladek in prijeten spomin na domači, rojstni kraj, vsakdo ga spoštuje in ljubi kakor dete svojo mater. Zato jo spoštujemo in ljubimo tudi mi, čeprav smo daleč od nje — spomini na njo nas tolažijo.

„Domovina, domovina!“
Tako vzdihujejo oni, ki so te samovoljno zapustili. Iskali so si drugod boljšega življenja in večje sreče — bogastva na kupe, časti in slave, toda končno so vendar prišli do prepričanja, da je domovina najboljša.

In sedaj — bi se skesani radi povrnili, a pot je — zaprta, na te mislijo, spomini jim ne dajo miru in vest jim očita neprestano: da so te zavrgli in zato vzdihujejo v tujini:

„Domovina, domovina!“
Tako vzdihujejo tudi tisti, ki te vse svoje življenje iščejo neprenehoma, oni, ki ne vedo, kje jim je zibeljka tekla, kje so zagledali luč sveta.

Iščejo te vse svoje življenje, iščejo sorodnikov, bratov, iščejo prijateljskih src, toda ne najdejo te, ne najdejo niti bratov, niti sorodnikov, niti prijateljskih src — a vendar vzdihujejo:

„Domovina, domovina!“

Ravnotako vzdihujejo pa tudi oni, katere je — kruta usoda zapodila v tujino. Odkar so na tujih tleh, mislijo samo na tebe in kadar slišijo kak glas iz domačega kraja, jim je že lažje pri sreč.

Kajbo s to veliko množico? Ali bodo kdaj še rekli: doma smo! Ali bodo zrlji še kdaj domačo hišo, bodo še hočali kdaj po tisti poti, kjer so se nekdanj igrali v brezskrbni otročji sreči?

Težko vprašanje je to, a vendar važno! Mogoče je, da jim usoda sploh nikdar ne bo ugodna, da nikdar ne pridejo nazaj v domovino; mogoče je tudi, da jo še najdejo v pravem času, mogoče je pa tudi, da jo najdejo takrat, ko so njihove moči že oslabele, ko so v tujini že za druge izrabili svojo kri — in pa pridejo nazaj še le takrat, ko se pretrga nit njihovega življenja, da lahko položijo svoje od potovanja utrujene ude na domače zemljo.

Vsa ta množica torej hrepeni nazaj, vsa vzdihuje po tebi in v daljni tujini se slišijo tožni glasi nešteti nesrečnežev, zavržencev in pregnancev, ki sedaj morda že dolga leta mislijo samo na te, domovina. — Vsi vzdihujemo enoglasno:

„Domovina, domovina!“

Bilo je na veliko soboto.

Mrak se je bil že storil, skrivnostna tišina je legla na prirodo. Vse se je že pripravljalo na dan veselja, na veliko nedeljo, vse se je veselilo tega pomembnega dne, le Vinko je nekako zamišljeno korakal in opravljal svojo dolžnost, težko vojaško dolžnost — na straži.

Ko se je delal mrak in začele brleti lučke, ki so se tako krasno bleščale, je Vinko postal, si popravi puško in gledal v daljavo. Kakor po noči z zvezdicami okrašeno nebo, tako se mu je zdelo krasno morje; lučka pri lučki — kako lepo!

Vinko je stal in gledal. Misli so se vrstile, ne da bi znal kako in že so mu zopet bili v spominu zadnji velikonočni prazniki. Hotel se je otresti teh

spominov, toda zaman, vedno bolj so se mu vračali spomini na njegovo prejšnje življenje.

Storil se je večer. Tiho je bilo povsod, niti najmanjšega šuma ni bilo slišati, a v Vinkovih prsih je glasno utripalo srce.

Luna je priplavala na obzor, Vinko se je predramil iz te zamišljenosti. Stopal je počasi dalje. — Opazoval je dvojno sliko krasne prirode: nebo z neštevilnimi zvezdicami, morje z bliščečimi se lučkami.

Zamislil se je zopet. Zdelo se mu je, da je bolan, da mu je glava težka, tako silno težka, čutil je mraz, a vendar je bil ves poten po obrazu.

„Dolžnost je dolžnost“, je mislil Vinko ter zopet napravil par korakov dalje.

Prijel je puško močneje, popravil si čepico na glavi, hoteč se otresti misli na bolezen, a vendar se mu je zdelo, da ga mrzlica trese po vsem telesu. Ni hotel verjeti.

Da bi si prikrajšal čas, si je skušal zažvižgati narodno pesem, toda ni se mu posrečilo, kajti njegove misli so bile zopet nekje —

„Minka!“

Zašepetal je njeno ime in kakor da je to njegovo najdražje bitje, po katerim hrepeni njegovo srce, za katero bi dal vse, da, vse, kar ima — in šepetaje je ponavljal:

„Minka, moja Minka!“

Tih vetrič, ki je zganil grmičevje okoli njega, ga je zopet predramil. Na nebu ni bilo niti jednega oblaka. V daljavi se je pojavila ladija. Počasi se je premikala, kakor bi čutila utrujenost od dolgega pota. Vinko je strmel v ta krasen prizor. Zdelo se mu je, da se je zgodilo tudi pri njem že nekdanj nekaj sličnega.

„Sinoči sem na straži stal,
na onem kraj' potoka“ —

Zopet je mislil na njo. Kakor plove ta ladija počasi, kakor se njene lučke iz daljave vedno boljše in lepše blešče ter rasto, tako se mu je zdelo, je bilo

Tudi profesor Weiss se je čutil primorane, da se je očitno zagovarjal in sicer v „Basler Volksblatt“ pod naslovom: „Eine beschiedene Antwort auf eine schwere Anklage“, kjer pravi, da ni na nikogar osebno mislil, temveč samo opozoril na nekatere nevarnosti. Na nevarnosti je treba že prej opozoriti, ne še le takrat, kadar se že nahajajo. Ako potem profesor Cöln to po svojem razlaga, je žalostno; proti taki logiki je vsakdo brez vsake moči. Ker se ni bilo konca ne kraja polemike, je nekdo pisal v „Vaterland“ članek „Missverständnisse“, kjer zahteva, oziroma želi, da bi bil kmalu konec tega spora in sicer in camera caritatis. Meseca julija je bil en članek v „Basler Volksblatt“: „Zur Weiss Polemik“, kateri se potegne za Weiss. Tudi še nekaj drugih člankov je bilo pisanih o tej aferi. Weissovo knjigo so ocenjevali, oziroma pisali o njej, tudi listi kakor: „Correspondence de Rome“, „Corriere della Sera“ iz Milana, „Univers“ (Paris), katoliški list, ki pa ima posebno piko na nemške katoličane, posebej na centum. Želeli bi bilo, da bi se tam na francoskem bolj brigali za svoje stvari in pometali pred svojim pragom, potem bi mogoče ne bilo prišlo tako daleč, kakor je sedaj.

Afera, ki je vzdignile toliko nepotrebnega prahu, je zdaj menda pri koncu in zopet je nastopil status quo. Vzrok je tudi tukaj, ker ne znajo, oziroma nečijo ločiti stvari od osebe. Ako postane polemika osebna, je vedno nevarno. Prej sem že bil omenil, da je zopet dobila friburška univerza v Rimu popolno zaupanje. To se je zgodilo na sledeč način.

Meseca junija tega semestra je bil v Friburgu dominikanski general iz Rima in sicer se je mudil tukaj kake tri tedne. O tem se ni nič pisalo in menda tudi nič vedelo ad extra. Da je bil ta prihod generala v zvezi z najnovejšimi stvarmi na univerzi, — ni skoraj dvoma. Jaz sem celo slišal, da je bil poslan kot delegatus apostolicus. Naj si že boče kakor hoče, cela stvar je bila ugodna za friburško univerzo. Ko je general zapustil Friburg in se zopet podal v Rim, in papežu seveda vse natanko sporočil, je dobil od papeža pismo, katero je general priobčil in sicer je bilo v „Liberte“ in v „Vaterland“ natisnjeno. Summa summarum tega pisma je: Papež je bil zelo vesel poročila, katero je prejel od generala. Veseli ga, da tako napreduje in cvete friburška teološka fakulteta pod vodstvom profesorjev dominikanov, posebej pa, da se podučuje v duhu velikega sv. Tomaža Akvinskega. Papež želi, da bi tudi naprej tako napredovala in vejel ta ortodoksni duh na univerzi. Kot znamenje posebne dobrohotnosti, tedaj „ex speciali benevolentia“, podeli papež generalu in sobratom profesorjem svoj blagoslov.

Besede govorijo dovolj jasno, komentarja ni potreba. Mislim, da bodo za naprej popolnoma obmolknili razni liberalni listi in nasprotniki katoliške univerze v Friburgu. Fiat!

P. H. K.

Politični pregled.

Državni zbor.

Draginjski odsek.

Dunaj, 28. julija.

Draginjski odsek se je sešel danes pred glavno sejo. Za načelnika je bil izvoljen poslanec profesor Mandić. Sklenilo se je po Reumannovem predlogu, da mora vlada dovoliti časovno in kvantitativno neomejen uvoz prekomorskega mesa. Istotako se je enoglasno sprejel predlog poslanca Čeha, ki poziva vlado, da pospeši uvoz goveje živine in mesa iz Srbije in Rumunije. Za poročevalca je bil določen poslanec Erb.

Bančna predloga.

V plenarni seji je bila danes na dnevnem redu bančna predloga. K stvari so govorili poslanci Modraczek, Schraffl in Kolischer, nakar je finančni minister dobil besedo. Finančni minister dr. Meyer je v daljšem govoru izrazil svoje zadovoljstvo nad tem, da vidi pretežna večina poslancev v bančni predlogi koristno narodno-gospodarsko uvedbo. Nato je govoril poslanec Malik in dvorni svetnik Kuranda, nakar se je debata zaključila. Glavnim govornikom pro je bil izvoljen Fuchs; glavnega govornika kontra pa niso volili.

Po končanem poročilu poročevalca se je rešila bančna predloga v drugem in tretjem branju. Sprejele so se resolucije, ki jih je predlagal odsek.

tudi z njegovo ljubeznijo. Sprva sta bila daleč naražen — on in njegova Minka, toda neka skrivna moč in tajna sila nista mirovali, srci sta hoteli — in ljubezen je priklopila do vrhunca, srčne želje so se uresničile.

Toda li ostane ta ladija, ko doseže obalo in smoter, vedno na istem mestu? Gotovo ne! Zopet odjadra.

Kaj ko bi bilo tudi z Vinkovo ljubeznijo tako, ko bi se zopet razdrila ona ljubezenska, nepokvarjena vez, ko bi bilo že tako kmalu konec onih mičnih pisem?

Takih vprašanj se je nakopičilo toliko, da se je prestrašil.

Ni jih mogel rešiti, hudo mu je postalo in zdelo se mu je, da mora sesti.

Da, dolžnost je dolžnost! Spomnil se je še v pravem času, da je na straži, da mu ni dovoljeno, odpočiti si!

(Konec prihi.)

Drohobyckze volitve.

Poslanec Wityk (rusinski socialni demokrat) je opisal položaj pred volitvami v Drohobycz. Izvajal je, da ni bilo najmanjšega povoda za strljanje, pri katerem je bilo največ nedolžnih zadetih.

Nato sta govorila še dva ministra.

Poslanec Dnistriansky je omenil uvodoma volilne sleparije v Galiciji in izvajal, da vlada porablja vsa sredstva, da prodi s svojimi kandidati.

Notranji minister grof Wickenburg je omenil, da je umrlo 25 oseb in bilo ranjenih 55. Krivdo nosijo oblastva, ki so postopala povsem nepravilno. In končno obljubi parlamentarno komisijo in pomoč ponesrečencem.

Minister za deželno brambo pl. Georgi je govoril o položaju vojaštva in varnostnih organov pri ten imenovanih ekscesih. Po kratkem razgovoru se je debata zaključila.

Predsednik je naznanil dnevni red prihodnje seje, nakar se je ob 9. uri 20 minut seja zaključila. Prihodnja seja jutri ob 10. uri dopoldne.

* * *

Dunaj, 29. julija.

Draginjski odsek je sprejel predlog Reumanna za uvoz prekomorskega mesa in Čehov za uvoz žive srbske živine. Vkljub temu, da sta bila dva ministra zraven, je s temi sklepi socialdemokratsko-nemška večina zavozila. V Reumannovem predlogu stoji, da se pri uvozu ni treba ozirati na Ogrsko, kar pa je proti nagodbi; a v Čehovem predlogu je zahteva po živi živini tudi proti trgovinski pogodbi. Zato je v začetku današnje seje, ko se je začela debata o draginji, ministrski predsednik Gautsch izjavil, da vlada ne more sprejeti omenjenih odsekovih predlogov.

V imenu Hrvatsko-slovenskega kluba je govoril gospod profesor J. a. r. c. Smešil je dirko socialdemokratov in nemškega nacionalverbanda za nizko ceno mesa, kar bi imelo kot zadnjo posledico uničenje z živinorejo se bavečega kmetijstva.

Med Jarčevim govorom je nastal hud prepir med dr. Korošcem, dr. Jankovičem in dr. Verstovšekom na eni strani in med socialdemokrati na drugi strani, ker je neki socialdemokrat ozmerjal dr. Žitnika s psovko „Pfaffe.“ „Narodov“ parlamentarni dopisnik tudi v tem oziru stoji na strani nemških socialdemokratov in napada naše poslance, češ, da so bili odurni. Zmerjati pa se naši poslanci ne bodo pustili, o tem se bo omenjeni gospod še temeljito poučil.

Nato je bilo glasovanje o različnih draginjskih predlogih. Reumannov predlog se je z imenskim glasovanjem odklonil.

Stölzeljev predlog, ki zahteva uvoz argentinskega mesa po potrebi, je bil odklonjen z 191 glasovi proti 182. Vsled tega velikansko razburjenje med socialdemokrati in nemškimi nacionalci. Kričijo, da se ni dobro štel. „Narodova“ trditev, da dr. Benkovič ni pravilno štel in da se mu je to očitalo, je zopet navadna liberalna laž. Protiagrarci zahtevajo še eno, in sicer imensko glasovanje. Predsednik se je že hotel udati, v tem prihitita dr. Korošec in Udržal na predsedniško tribuno, ter odločno in glasno protestirata proti zopetnemu glasovanju. Dr. Sylvester si ne zna drugače pomagati, nego da prekine sejo in odredi konferenco načelnikov. Tudi v tej konferenci se izjavita dr. Korošec in Udržal proti zopetnemu glasovanju. Nazadnje se protiagrarne stranke združijo, da bodo pri trgovinski pogodbi s Črnogoro stavili slično resolucijo.

Seja se zopet otvori in na vrsto pride Čehov predlog o srbski živini in srbskem mesu. Odkloni se uvoz srbske živine, a za uvoz srbskega mesa dobijo protiagrarci večino. Potem se še dajo na glasovanje nekatere resolucije, ki merijo na povzdigo živinoreje. Se sprejmejo.

Sedaj je prišla na vrsto obtožba ministrstva Bienerth. Socij Seitz je surovo napadal vlado, predsednik Gautsch ga je odločno zavračal. Predlog za obsodbo se ni sprejel.

Trgovinska pogodba s Črnogoro se je sprejela z glasovi protiagrarcev. Tukaj so sedaj hudi nasprotniki kmeta zmagali z resolucijo za uvoz argentinskega mesa. Ta uspeh je bil mogoč, ker se nemški agrarni poslanci niso zavzeli za kmečke koristi.

U i m e.

Na vrsto so prišli predlogi za podporo po uimahi. V imenu Slovencev je govoril dr. Korošec ter opisoval škodo na Spodnje-Štajerskem in Kranjskem. Nazadnje je stavil z dr. Benkovičem resolucijo, da se v svrhu kontrole poslancem predložijo sezname o razdeljenih podporah. Sprejeto.

Seja se je zaključila z debato o drohobyckih umorih. Sprejeli so se predlogi Bilinskega, naj se uvede preiskava in poroča parlamentu.

Predsednik je voščil poslancem vesele počitnice in zaključil sejo.

Prihodnja seja se naznani pismenim potom.

* * *

P i š e k in tovariši so stavili dne 28. t. m. nujni predlog za dne 18. maja po toči in povodnji poškodovane posestnike v občinah Poljčane, Breze in druge po Dravinski dolini.

* * *

Dr. Jankovič je dne 28. julija vložil nujni predlog za po toči dne 17. julija poškodovane posestnike v Imenem in v sosednjih občinah kozjanskega in šmarskega okraja, nadalje peticijo občine Takačevo in Topole v rogaškem okraju za državno pomoč.

Poljski klub.

Poljski klub je imel dne 27. t. m. pozno v noč sejo, v kateri se je razvila zelo živahna in važna debata o stališču Poljakov proti vladi. O seji je izdal pozno po noči Poljski klub komunike. Poljski klub hoče podpirati vlado, če si ta zapiše na program deželno avtonomijo. Poljski klub zahteva, da varuje vlada pravice dežela, zlasti Galicije, v kulturnem in gospodarskem oziru in stoji na stališču, da je vodocestno vprašanje ena glavnih zahtev Poljakov. Poljski klub zahteva ureditev deželnih financ in lokalno-železniškega vprašanja kot nujno potrebo. Vlada si mora zagotoviti trdno parlamentarno večino. Na podlagi koalicije parlamentarnih strank s trdnim programom. Poljski klub priznava važnost rešitve narodnostnih sporov, zlasti poravnava češko-nemškega spora. Zahteva pa, da se začne tudi v Galiciji pogajanja med Poljaki in Rusini, da se ustanovi modus vivendi v deželi na podlagi pravičnosti in realne potrebe.

Maroko.

Iz Rima se poroča, da se bosta Nemčija in pa Francija sporazumeli, ker sta se obe državi baje v temeljnih točkah zedinili in je treba urediti le še par formalnih vprašanj.

Bolezen bavarskega princa-regenta.

Stanje bavarskega princa-regenta Luitpolda se je poslabšalo. Zadnje dni je večkrat padel v nezavest. Generali so pozvani, da za vsak slučaj naznanijo kraj svojega bivanja.

Iz zveze nemških kršč. socialcev.

Dne 30. julija je zveza nemških krščanskih socialcev imela klubovo sejo, kateri je predsedoval ekse. dr. Ebenhoch. Med drugim se je vzela na znanje tudi prošnja poslanca Neunteufelna za sprejem v nemško kršč. soc. zvezo. Koncem seje se je poslanec Wolk zahvalil klubovemu načelniku dr. Ebenhochu za uspešne in dobre svete, ki jih je dalj svojem klubu v pretečenem zasedanju.

Konec vstaje Malisorov?

„Reichspost“ poroča iz baje dobro informiranih krogov, da je po zadnjih poročilih iz Carigrada in Podgorice mir takorekoč zagotovljen. Zahteve Malisorov se baje krijejo s koncesijami Turčije, tako, da moramo računati na konec malisorske vstaje že pred 1. avgustom t. l. Kakor znano, je to zadnji termin, ki ga je dala Turčija Albancem, da se podvržejo. Črnogorska vlada baje ne ovira več vrnitve beguncev. — Papežev nuncij msgre. Bavona je obiskal dne 29. julija turškega poslanika Reschid-Pascho, s katerim se je precej časa razgovarjal. Najbrže so bile predmet razgovorom albanske razmere, ki so dale baje povod prijazni intervenciji Vatikana v korist Malisorov.

Tudi angleško časopisje je vzradoščeno nad zedinjenjem. — „Daily Telegraph“ pravi, da je upanje na mir. Mladoturkom pa obljubuje, da bo podpirala Anglija mladoturški režim, kar pa se vsled papifikacije Albanije le težko zgodi. — „Morningpost“ pravi, da pridejo Turki končno le do te zavesti, da dejstveno izgubljajo simpatije cele zahodne Evrope. Podaniki niso dosegli pravice ne uprave, ki je bila proklamirana po padcu starega režima. — Tem poročilom pa nasprotujejo poročila iz Carigrada, ki javljajo, da so ustaši zadnje tri dni po vrsti (to je 25., 26. in 27. julija) napravili brezuspešne napade na turško vojsko. Vsekako pa je javnost napeto radovedna.

Perzija.

„Rječ“ iz Petrograda prinaša iz Teherana vest, da je rusko poslanstvo prepovedalo vsak boj zoper ex-šaha. Okrožje boja je omejeno na 30 km okoli mesta Teherana. Kdor bi se izmed ruskih podanikov v tem okrožju bojeval, ga imajo oblastva pravico aretirati in izgnati iz Perzije. S tem stoji Rusija na strani ex-šaha, ki svoje vojske itak ne more drugod razviti, kakor ravno pred Teheranom. Perzijska vojska v Teheranu ima velik oddelek kozaskih brigad, katerim poveljujejo ruski častniki in podčastniki. — Po zadnjih poročilih iz Teherana je položaj za ex-šaha jako ugoden, ker dobiva vedno več čet. Ker vlada še vedno odlaša z energičnim nastopom, je ex-šahu uspeh takorekoč zagotovljen.

Na Velehradu.

Dne 27. julija je bil na Velehradu otvorjen tretji kongres za zedinjenje cerkva. — Kongresa se udeležuje 200 učenjakov, teologov in duhovnikov iz vseh slovanskih dežel, izvemši iz Srbije ter iz Francije, Italije, Nemčije in Albanije.

Francoski socialist izgnan iz Nemčije.

Na shodu nemških in francoskih strokovnih organizacij je govoril tudi francoski socialist Yvetot o militarizmu in razoroženju. Hkratu je ostro kritiziral politiko nemške, kakor tudi francoske vlade. To prišlo je porabilo vladno časopisje in zahtevalo, da se mora tega revolucionarja izgnati iz Nemčije. Vlada je tej želji ustregla in izdala izgonsko povelje. Yvetot je že zapustil Nemčijo.

Haiti.

Otok Haiti je skoraj popolnoma v oblasti revolucionarjev. Nemčija je poslala tja križarko „Bremer“, kar vzbuja v Združenih državah severoameriških veliko nevoljo. Združene države žele, da se edino njim prizna pravica, braniti vse inozemce v Srednji Ameriki. Londonska „Morningpost“ poroča, da je Nemčija udeležena pri tej revoluciji in da je dala revolucionarni stranki na Haiti 1.200.000 mark na razpolaganje.

Na delu.

Petrovče.

Savinjsko okrožje Zveze slovenskih deklet je imelo včeraj dne 30. julija svojo redno odborovo sejo. Članice okrožnega odbora so prišle polnoštevilo, dokaz, kako dobro so naša savinjska dekleta organizirana. Zastopnice savinjskih dekliških organizacij so soglasno sklenile, da se priredi v nedeljo dne 20. avgusta na Oljski gori velik dekliški shod, ki bo ob enem drugi redni občni zbor Savinjskega okrožja Z. S. D.

Povabljeni bodo pa tudi zastopnice drugih dekliških zvez iz Štajerskega. Podroben spored se še priobči.

Odbor je storil še več važnih sklepov v svrhu tesnejše dekliške organizacije v Savinjski dolini.

Kakor naši Orli, tako se tudi naša Savinjska dekleta vedno tesneje organizirajo in združujejo. In ta krepka mladinska organizacija je veselo znamenje za bodočnost lepe Savinjske doline.

Raznoterosti.

Volitve v mariborski okrajni zastop. C. kr. okrajno glavarstvo v Mariboru razglasa sledeče: Volitve v okrajni zastop se bodo vršile v naslednjem redu: 1. Za skupino velikega zemljiškega posestva v pondeljek dne 14. avgusta 1911, ob 10. uri dopoldne, v dvorani okrajnega zastopa v Mariboru. 2. Za skupino najvišje obdačenih v trgovini in industriji, v sredo dne 16. avgusta 1911, ob 10. uri dopoldne v dvorani okrajnega zastopa v Mariboru. 3. Za skupino mest in trgov v četrtek dne 17. avgusta 1911, ob 10. uri dopoldne v Mariboru v rotovžu in v občinski pisarni pri Sv. Lovrencu. 4. Za skupino kmečkih občin, v soboto, dne 19. avgusta 1911, ob 10. uri dopoldne v dvorani okrajnega zastopa v Mariboru.

Občinski uradi, pozor! Vsi občinski uradi naj naznanijo škodo, povzročeno vsled suše, in prosijo za odpis zemljiškega davka s prikladami. Tozadevne, nekolekovane prošnje je vlagati na c. kr. okrajno glavarstvo (davčni oddelek).

Sestanek absolventov kmetijske šole na Grmu se priredi dne 19. in 20. avgusta t. l. Pri tej priliki se bo praznovala tudi petindvajsetletnica zavoda s sledečim programom: V soboto dne 19. avgusta: ob polu 6. uri popoldne: Sprejem gostov na kolodvoru. Odkazanje prenočišč. Ob 7. uri zvečer: Prijateljski sestanke pri Štemburju v Kandiji. Ob 9. uri zvečer: Kres na Grmu. V nedeljo dne 20. avgusta: Ob 8. uri zjutraj: Sveta maša pri božjem grobu. Ob 9. uri dopoldne: Pozdrav in nagovor došlih gostov v šolski dvorani. Ogledovanje zavoda. Ob polu 1. uri popoldne: Skupni obed v šolski dvorani. Ob 4. uri popoldne: Zborovanje absolventov v svrhu stanovske organizacije. — Čas za prigrisitev je določen do dne 1. avgusta. — Pripravljalni odbor.

Imenovanje. Za notarja v Gornji Radgoni je imenovan Slovenec dr. Henrik Požun, sedaj notarski kandidat v Celju. Med tem, ko so liberalni listi nestranno napadali naše poslance, češ, da so nasprotniki narodnih uradnikov, so se oni trudili in dosegli omenjeno imenovanje. Pač pa vemo, da zastopnik liberalne inteligence (?), dr. Kukovec, tudi v tem slučaju ni zganil z mezincem. Za to delovanje zasluži, da ga narodni Sokoli zopet enkrat povzdigujejo, kakor zadnjič, ko so v Središču tega večnemščinarja nosili na rokah.

Gnojnice. Parlamentarni dopisnik „Slov. Naroda“ je že zadnji dan čutil potrebo, da zlije svojo gnojnico na naše poslance. Dr. Korošcu očita neotesanost, ker ni pustil svojega tovariša dr. Žitnika zmerjati s „Piaffe“. O dr. Benkoviču drzno laže, da mu je baje nekdo očital falzificiranje pri štetju glasov, ko se je šlo za Holzerjev predlog. Dokazano pa je, da o dr. Benkovičevem štetju ni nihče dvomil, pač pa o štetju v drugem sektorju, kjer je štel Burival. Tudi Brenčič mu ni po volji, ker se baje pri glasovanju o uvozu tujega mesa ni dal terorizirati po socialnih demokratih, ampak je odločno branil svoje agrarno stališče. Sicer pa dela „Naroda“ dopisnik s takimi napadi le reklamo za naše poslance, ker volilci izprevidijo, da so njih poslanci na svojem mestu.

Iz Amerike. Poroča se nam, da je mesto umrlega župnika F. S. Šusteršiča, ustanovitelja prve slovenske fare v Jolietu, Illinois, prišel čast. g. John Kranjec.

Za „Slovensko Stražo“ je poslala našemu uredništvu ob priliki ustanovitve svetinjske podružnice „Slovenske Straže“ v Žerovinah gđe. Pepica Pihlar 6 K. Posnemajte!

Štajersko.

St. Ilj v Slovenskih goricah. V petek dne 28. julija je umrl gospod Janez Fluher, slovenski občinski odbornik, vrl, neustrašen, narodni veteran. Pogreb se je vršil v nedeljo dne 30. julija popoldne ob zelo obilni udeležbi. Vrlemu obmejnemu Slovencu blag spomin!

Sv. Lenart v Slovenskih goricah. Še enkrat vabimo vse naše somišljenike na dijaško veselico, ki jo priredi štajerski pododbor Slovenske dijaške zveze dne 6. avgusta 1911 po večernicah pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah v gostilni gospoda Arnuša. Na vspredu je godba, govor ter šaloigra „Trije tički.“ Po vspredu prosta zabava s konfeti, šaljivo pošto,

srečolovom, šopki itd. itd. Prijatelji katoliško-narodnega dijaštva, pridite vsi do zadnjega!

Slov. Bistrica. V nedeljo, dne 6. avgusta vsi v Slov. Bistrici! Izobraževalno društvo v Slovenski Bistrici uprizoni ta dan v hotelu „Avstrija“ krasno ljudsko igro v petih dejanjih, „Mala pevka“. Prijatelji zabave, pridite mnogoštevilno, da vidite in slišite res nekaj lepega in poučnega. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina kakor navadno. — Odbor.

Sv. Marjeta ob Pesnici. V soboto dne 29. jul. popoldne ob pol četrti uri je med hudo nevihti, ki je prišla od severa, udarilo štirikrat v hlev in gospodarsko poslopje vrlega kmeta Karola Žugmana. Gospodar je dopoldne poljal svojo bolno ženo k zdravniku; ko se je vrnil, je našel poslopje s senom, z zrnjem, sploh vsemi letošnjimi dosežanji pridelki upeljeno. Zgoreli so tudi vsi vozovi, vse gospodarsko orodje in 7 glav goveje živine. Zavarovan je bil samo za 2000 K.

Ljubno. Tukaj se je prigodil v temni noči med 25.—26. jul. zelo žalosten slučaj. Gdč. Gerzetič, poštna štna upraviteljica, ki je prišla še-le pred 3 meseci k tukajšnjemu poštnemu uradu, je stanovala v bližini urada v pritlični hiši poleg Žmamove gostilne. Nič hudega sluteč, je pustila okna vsled soparne noči napol odprta. Okoli polnoči se vtihotapi v spalno sobo neki 30letni, že večkrat predkaznovani pohotnež Fr. Piki, s primkom Lukčov. Ravno pred kratkim je še-le odsedel šletni zapor. Ker se razbojniku vsled silobrana ojuočene gospodične namen ni posrečil, jo je začel z nekim čevljarjskim železnim orodjem obdelovati ter jej je prizadejal opasne rane na glavi, obrazu in ustnicah. Vsa sobna oprava je bila okrvavljena. Prišlo bi bilo do umora, ako bi na klice ne bili prihiteli sosedje, ki so lopova odgnali. Zbežal je zopet čez okno v temno noč v gozdove, kjer se sedaj klati. Napadeni gospodični, ki je zdaj že iz nevarnosti, izrekamo naše sožalje. Ves dogodek je žalosten tudi zaradi tega, ker bodo nam sovražni nemški listi imeli povod k blatenju našega dobrega, mirnega ljudstva. — Občani.

Laški trg. Nova lekarna. Deželno namestništvo naznanja, da je prosil neki mag. pharm. Robert Rihter za dovolitev otvoritve nove lekarne v Laškem

Slovenjgradec. Poroča se, da so zasledili ponarejen denar. Zidar B. Svečko, ki je zaposlen pri stavbenemu mojstru P. Fergiorini, je v neki gostilni plačal svojo ceho s ponarejeno krono. Gostilničar pa je hitro razločil nepravdo krono od drugega denarja. Na vprašanje, kje je Svečko dobil ta denar, je odgovoril, da od delodajalca, ki je na plačilni dan menjal 200 enokronskih in 20 petkronskih novcev. Dognalo se je, da je ponarejena krona pred kratkim prišla na poštni urad. Upravičeno se sklepa, da se nahaja v bližini Slovenjgradca večja družba ponarejalcev denarja. Žendarmija je na nogah.

Gotovlje. Častiti gospod Ivan Cilenšek, tukajšnji rojak, je obhajal včeraj dne 30. t. m. tukaj svojo novo mašo. Pridigal mu je ob velikanski udeležbi pobožnih vernikov mil. gospod opat Ogradi iz Celja.

Sv. Trojica v Slovenskih goricah. Malo zakasnelo prihaja v svet, pa vendar je vredno odtegniti pozabljivosti postopanje našega velikega „Nemca“ Goloba pri letošnjem ljudskem štetju. Čeprav še sam ne zna pravilno nemški, je vendar vpisal celo svojo družino z nemškim občevalnim jezikom. Da je njegova gospa dobra Slovenka, ki niti nemški ne zna, ga pri tem nemško „narodnem“ delu ni nič oviralo. Slovenska natakarija je moralo odločno uporekati, če ne bi bili tudi iz nje napravili Nemko. Nemci pa taki.

Vročina in njene nevarnosti.

Pasji dnevi so tu. Vročina pritiska od vseh strani in nemalokrat se zgodi, da podleže človek vplivu prevelike vročine. Mnogo ljudi je v tem vročem času izpostavljenih resnim nevarnostim, ki imajo čisto smrten učinek. Vsak dan poročajo časopisi o neštetih žrtvah solnčarice. Posebno delavci v tovarnah čutijo vročino še veliko bolj, kot delavci na solncu ali pa razni uradniki in drugi; prvič povzročuje in pomnožuje vročino velika množica razbeljenih peči, kotlov in strojev, drugič pa neumorno delovanje mišic razgreje človeka prav temeljito. Tvorba potnih kapljic in posebno nemoteno izhlapovanje istih je v zvezi z ohlajenjem telesne toplote, kar pomeni nekako regulacijo organizma proti hudi, vedno bolj naraščajoči vročini. Izhlapovanje potu pa je znatno olajšano, ako odložimo tesno obleko, posebno okoli vrata, prs in pasa. Skratka, poletna obleka — saj jo vsak pozna — mora biti lahka, svetla in ohlapna.

Vojaki, policaji in druge uniformirane osebe so v tej dobi največje reve: izpostavljeni so v prvi vrsti vsem nevarnostim prevelikega solnčnega vpliva.

Nadalje se naj upošteva sledeče. Ako je le kolikaj mogoče, naj se, bodosi telesna ali duševna dela preložijo na zgodnje jutro ali na večer, četudi pozno v noč. Sobe se naj redno vsako jutro precej časa zrači, tako da je preprih, nato se naj na solnčni strani sobe zaprejo zunanja okna, razume se, da tista, ki niso steklena, takozvane žaluzije. Nadalje se naj omeji prevelika množina vsakdanje hrane, ki mora biti v poletju priprosta, lahko prebavljiva in kolikor mogoče brez maščobe.

Upošteva se naj povsem škodljivi vpliv raznih alkoholnih pijač, ki posebno v tem letnem času kaj slabo vplivajo na vročino, nasprotno: jo še povečujejo. Dobra voda, razni sadni sok, limonade po obedu vplivajo dobro na želodec in vročino. Poleg prijetnega ohlajenja pospešujejo še produkcijo potu.

Kopelj je izvrsten regulator poletne vročine; a vendar zahteva kopelj marsikatero žrtev, kar je razumno, ker se premnogi kopljejo prelahkomiselno in prenaglo. Glavna napaka pri kopanju je, da jih kar mnogo poskače v vodo, predno se temeljito ne ohladijo; pri izbiranju kopališč (prostih) je mnogo nepravilnih: čisto pridejo do do plasti glena, blata ali kaj sličnega, prime jih krč in ne morejo si pomagati, ker so skočili razgreti v vodo. V takih slučajih nič ne pomaga vsa plavalna umetnost. Najbolje je, da človek počiva slečen kakih 5 do 10 minut, predno stopi v vodo; po obedu ali splohi po jedi je kopanje škodljivo. Žalostno dejstvo je, da večina mladih, vročerkvinih kopalcev ne upošteva teh velevažnih pravil; z žarečimi, potnimi obrazi, z neverjetno visoko telesno temperaturo se poženejo v vodo z nevarnostjo lastnega življenja, samo da se ohladijo. Žalibog se jih pa mnogo ohladi v tem letnem času, v tej neznosni vročini, da so za vedno mrzli.

Preveliko razgretje organizma pospešuje zelo nastop nevarne solnčarice (Hitzschlag). Ta in oni se zvrne na cesti, v delavnici, na polju, vojak na maršu itd. Vsi omedlijo, brez zavesti, pot se ustavi. Prva pomoč takim nesrečnejem je, da se telo kolikor mogoče hitro ohladi, da se mu odpre tesna obleka, posebno na vratu in prsih. Bolnik naj leži v senci, dajati se mu morajo jako mrzli obkladki in hladilne pijače (pa ne alkohol!). Te priproste procedure se le naj tako dolgo vršijo, dokler ne pride zdravnik.

Vročina. Velika je bila vročina zadnjih tednov. Od dne do dne je bilo hujše, kar se je poznalo po drevju, vrtovih, travnikih in njivah. Vendar se je usmililo nebo izžgane zemlje in nam poslalo blagodejen dež, ki se je vsul v soboto popoldne. Ozračje se je znatno ohladilo, zrak se je izčistil. Po dežju zopet pripeka solnce, sicer ne več tako hudo, vendar o dežju ni več sledu.

Za solnčarico je umrlo tudi na Spodnje-Štajerskem že nekaj oseb, nekaj jih je pa zbolelo. Iz Podrova pri Mariboru nam poročajo, da je tam dne 28. t. m. umrla za solnčarico 18letna dekla pri krčmarju Lasiču Tereza Klinec. Delala je na polju. Predno je prišel duhovnik in zdravnik je bila mrtva.

Katoliški shod jugoslovanske mladine

Kat. shod jugoslovanske mladine. Ker priredi osrednji odbor za katoliški shod jugoslovanske mladine posebne vlake za Ljubljano, zato S. K. S. Z. seveda ne bo priredila lastnega in naš poziv naj se zglase oni, ki se bodo udeležili ljubljanskega slavlja ne velja več. V naslednjem prinašamo vozni red posebnih vlakov. Kar še primanjkuje, prinesemo, ko bo urejeno. Prosim, da se agitira za številno udeležbo.

Zagreb—Ljubljana in nazaj.

Odhod ob:			Dohod ob:		
uri min.	dnev. čas	Postaja	uri min.	dnev. čas	K h
		Zagreb			6 60
		Stenjevec			6 —
		Podsused			5 90
		Zaprešič			5 80
		Savski marof			5 70
		Dobova			5 60
		Brežice			5 50
		Videm-Krško			5 40
		Rajhenburg			5 30
		Sevnica			5 20
5 20		Zidanimost	10 30	po noči	4 40
5 33		Hrastnik	10 18		
5 44		Trbovlje	10 10		
5 53		Zagorje	10 03		
6 06		Sava	9 51		
6 17		Litija	9 42		
6 29		Kresnice	9 32		
6 44		Laze	9 20		
6 55		Lažog	9 11		
7 6		Ljubljana	9 —	zvečer	

Ljutomer—Ljubljana in nazaj.

uri min.	dnev. čas	Postaja	uri min.	dnev. čas	K h
12 5	po noči	Ljutomer	5 12	zjutraj	13 50
12 16		Križevci	5 1		13 50
12 27		Bučevci	4 50		13 20
12 37		Hrastje Mota	4 40		13 20
12 48		Radenske topl'ce	4 30		13 10
1 1		Gornja Radgona	4 17		13 10
1 18		Radgona	4 10		11 50
1 29		Obranja	3 56		11 50
1 39		Purkla	3 46		11 30
1 57		Gošje	3 23		11 30
2 7		Cmurek	3 19		11 10
2 17		Weitersfeld	3 9		11 10
2 25		Črnišče	3 1		10 80
2 45		Spielfeld	2 49	po noči	7 30
2 56		St. Ilj	2 37		7 10
3 6	zjutraj	Pernica	2 25		7 00
3 33		Maribor	2 15		6 90
3 44		Hoče	1 50		6 90
3 50		Orešje Slivnica	1 44		6 80
3 55		Račje-Fram	1 39		6 80
4 7		Pragersko	1 27		6 30
4 17		Slov. Bistrica	1 17		6 30
4 31		Poljčane	1 4		5 70
4 54		Ponikva	12 42		5 70
5 2		Grobelno	12 34		4 70
5 8		St. Jur	12 27		4 70
5 16		Store	12 18		4 40
5 26		Celje	12 6		4 40
7 30		Ljubljana	10 10	zvečer	

Sladek, prijeten sen bodočnosti

je otrok starišem, ki skrbijo noč in dan, da jih ohranijo zdrave in vesele. Otroci pa so še bolj, kakor odrasli izpostavljeni raznim boleznim, ki izvirajo iz prehlajenja, in ravno zato naj ima vsaka gospodinja v svojem gospodinjstvu ideale n specifičnem proti vsem oblikam prehlajenja: Fayeve pristne mineralne pastile, ki jih imajo v vsaki lekarni. Cena škatljici K 1. 25. Pred ponaredbami se svari!

Generalna reprezentanca za Avstro-Ogrsko W. Th. Guntzert, c. kr. dvorni dobavitelj Dunaj IV-1., Grosse Neugasse 17.

LETNIK : 1912

naše

„Družinske pratike“

je ravnokar izšel in se dobiva skoro po vseh trgovinah, na debelo pa v Ljubljani: v „Katoliški bukvarni“, prodajalni „Katol. tisk. društva“, dalje v trgovini Anton-a Krisper-ja, Vaso Petričič in Ivan Korenčan; v Trstu: prodajalna „Kat. tisk. društva“. Cena komadu 24 vin., po pošti 10 vin. več. Zahtevajte jo poysod in ne dajte si usiljevati drugih pratik.

123

Županstvo Dobrna pri Celju
razpisuje službo

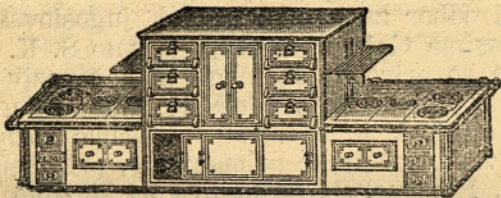
občinskega tajnika in organista

Plača po dogovoru. — Tozadevne prošnje je vlagati do
15. avgusta t. l. na

123

Županstvo Dobrna.

Tovarna za peči H. KOLOSEUS Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin, trpežne irske peči. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastoj.

Preselitev odvetniške pisarne

Odvetnik

dr. Josip Leskovar

uljudno naznanja,

da [se nahaja njegova **odvetniška pisarna** od 1. avgusta t. l. dalje na
Grajskem trgu (Burgplatz) št. 2
nad trgovino g. Šepeca.

Vhod Brunngasse. Vhod Brunngasse.

121

Trgovina špecerijskega blaga Milan Hočevnar Celje Zaloga pražene kave „Au Mikado“.

Priloga za tekoči čas pod zagotovitvijo točne in solidne postrežbe:

ruskega in kitajskega čaja, pristnega jamajke ruma, slivovke, brinjeveca, konjaka in raznovrstnih likerjev. Sveže rozine, grozdice, civebe, mandelne, lešnike, orehe, bosanske češplje, strdi itd.

Živinoorejcem nudim za pitanje svinj dobro znanega „Lucculus“, mastina in klajno apno. Ob času setve opozarjam p. t. kmetovalce, da se dobi v moji zalogi zanemljiva, kaljiva semena za polja in vrtove.

Tudi priporoča raznovrstne voščene, sveče in druge kadilo in olje.

771

Vage

za vagone, voze (mostne), centimalne, škalo, decimalne, za živino, tablicove in vsake druge vrste za gospodarske in obrtniške namene izdeluje ter priporoča po nizkih cenah

Jos. Kaláb,
tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
80 slovanska obrt.

Molitvenike, rožne vence, podobice, križe različnih vrst, svetinj iz aluminijuma itd. itd. priporoča
Tiskarna sv. Cirila v Mariboru ob Dr.

Delavnica za popravila

Dobro! Po cen!

Točna postrežba!

Velika zaloga ur, dragocenosti, srebrnine in optičnih stvari po vsaki cen.

Tudi na obroke! Ilustr. cenik zastoji
Gramofone od 20 do 200 K.

Niklasta remont-ura	K 8.50
Pristna srebrna ura	7.—
Original omega ura	18.—
Kuhinjska ura	4.—
Budiljka, niklasta	3.—
Poročni prstani	2.—
Srebrne verižice	2.—

Večletna jamstva

Nasl. Dietinger

Theod. Fehrenbach

urar in očalar 447

Maribor, Gosposka ulica 26.

Kupujem zlatno in srebrno.

Cerkveni in sobni slikar in pleskar

Franjo Horvat

MARIBOR, Kasinogasse št. 2.

Se priporoča veleč. duhovščini in slavnemu občinstvu za slikanje cerkev, dvoran, sob, društvenih odrov, napisov na steno, deske, plošče in steklo ter za vsa v pleskarsko in slikarsko stroko spadajoča

:: dela ::

53

Postrežba točna! :: :: Cene nizke!

Zdravilišče TOPLICE na Kranjskem belokrajnska železnična postaja Straža-Toplice.

Akratotherme 36° C; zdravi se z kopelmi in z pitjem vode; izredno uspešno proti protinu, revmatizmu, ischias, nevralgiji, raznim ženskim boleznim. Velik kopalni basen, posebne kopeli in močvirne kopeli: Jako udobno opremljene tujske, igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje. Gozdna okolica. Dobra in vredna restavracija.

Sezona od 1. majnika do 1. oktobra.
Prospekti in navodila se dobijo brezplačno pri upravitelstvu kopališča.

Edina štaj. narodna steklarska trgovina

448 na debelo in na drobno

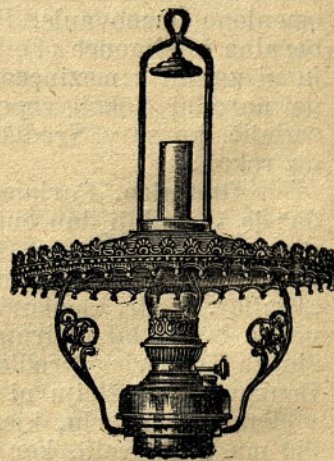
Franc Strupi : Celje

Graška cesta

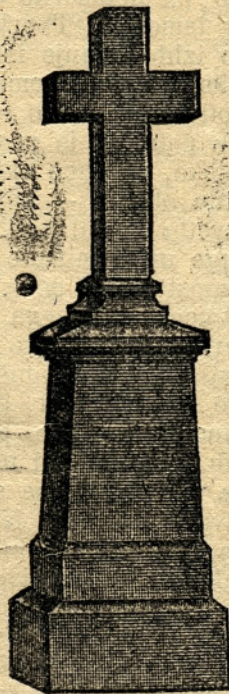
priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in priv. stavbah.

Na solidnejša in točna postrežba.

Prva južno-štajerska kamnoseška družba v Celju.

Žaga, brusi in struže s strojnim obratom. :: Zavod za graviranje črk. :: Izvršuje nagrobne spomenike in vsa monumentalna in stavbena dela iz tu- in inozemskega materiala. :: Plošče za pohištvo iz raznobarnega marmorja. :: Velika zaloga izgotovljenih nagrobnih spomenikov. :: Najnižje cene. :: Rulantni plačilni pogoji. :: Naročila se izvršujejo točno. :: Ceniki in stroškovni proračuni brezplačno.

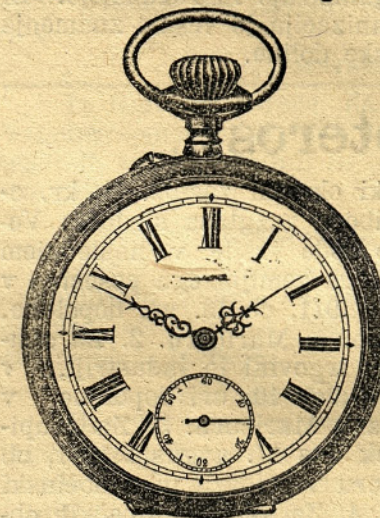
Brzjavke: Kamnoseška družba :: Celje.

Dobro rodbinsko kavo

priredi že mali dodatek „pravega : Francka :“ s kavnim mlinčkom iz tovarne Zagreb. Le vsled svoje nedosežne izdatnosti in svoje neprekošene kakovosti našel je pravi Franck toli priljubljen sprejem v slehernem gospodinjstvu.

Pijte samo Tolstovrško slatino. Naroči se v Tolstem vrhu, Guštanj, Koroško.

Slovenci pozor!

Vam ni potrebno naročiti pri tujih tvrdkah, ker pri domačem slovenskem urarju dobite vse in dobro blago.

Zahtevajte poseben cenik za birmo.

Gramofone s slov. ploščami iz najboljših tovarn.

Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Urar, očalar in
zlatar

Franjo Bureš Maribor

Tegethofova cesta št. 39.

Za potovalno sezono.

Kovčeki za potovanje! Vseh vrst ročni kovčeki iz govejega usnja in bogato zalogo usnatih galanterijskih stvari kakor oprav za konje, jahalne potrebščine itd. priporoča

Rudolf Novak, Maribor

jermenar in sedlar — Grajski trg.

Samo lastno izdelovanje. :